

«Сеньйорито акаціє, добрий вечір...» (1959)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Сеньйорито акаціє, добрий вечір.
Я забув, що забув був вас,
Але осінь зійшла по плечі,
Осінь, ви і осінній час,
Коли стало любити важче,
І солодше любити знов...
Сеньйорито, колюче щастя,
Хто воно за таке любов?
Вже б, здавалося, відболіло,
Прогоріло у тім вогні,
Ступцювало і душу й тіло,
Вже б, здалося, нащо мені?
У годину суху та вологу
Відходились усі мости
І сказав я — вже слава богу,
І, нарешті, перехрестивсь —
Коли ж — здрастуйте, добрий вечір.
Ви з якої дороги, пожежо моя?..
Сеньйорито, вогонь по плечі —
Осінь, ви і осінній я...

1959

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/senoryto_akatsiie_dobryi_vechir